

Warszawa, dnia 06 października 2016 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
WICEPREZES
Robert Brochocki

RCL.DPG.550.47/2016
RCL.DPG.550.48/2016
Dot.: DPPI-DPPI.400.14.2016.JS

Pani
Anna Zalewska
Minister Edukacji Narodowej

Odpowiadając na pismo z dnia 16 września 2016 r., przy którym przekazano do uzgodnień *projekt ustawy – Prawo oświatowe* oraz *projekt ustawy – Przepisy wprowadzające - Prawo oświatowe*, Rządowe Centrum Legislacji przedstawia następującą opinię do tych projektów:

- I. W zakresie regulacji projektu ustawy – Prawo oświatowe, należy zauważyć, co następuje:
1. Projekt ustawy w zaproponowanym kształcie obejmuje część uregulowań ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156, z późn. zm.), przy czym zostały one przeniesione do projektu z zachowaniem ich dotychczasowego kształtu, w tym przyjętej w ustawie o systemie oświaty systematyki, z nielicznymi szczegółowymi zmianami wybranych kwestii. Tym samym projekt powiela przede wszystkim wadliwe ukształtowanie większości upoważnień ustawowych, przekazując szereg kwestii do uregulowania wyłącznie w aktach wykonawczych, bez zawarcia w ustawie podstawowych rozwiązań merytorycznych w danym zakresie. Mając powyższe na uwadze, należy wskazać na blankietowy charakter oraz brak lub niewystarczającą treść wytycznych w odniesieniu do upoważnień do wydania aktów wykonawczych przewidzianych w:
    - 1) art. 18 ust. 5 (będącym odpowiednikiem art. 9 ust. 5 ustawy o systemie oświaty), przekazującym do uregulowania w rozporządzeniu warunki tworzenia, organizacji oraz działania oddziałów i szkół sportowych oraz szkół mistrzostwa sportowego;
    - 2) art. 30 ust. 4 (obecnie art. 9f ust. 4 ustawy o systemie oświaty), obligującym do określenia w rozporządzeniu praktycznie całości spraw związanych

- z tworzeniem i działaniem kolegiów publicznych i niepublicznych, powierzaniem stanowisk kierowniczych, zasadami prowadzenia kształcenia, sprawowania opieki naukowo-dydaktycznej i nadzoru nad kolegiami oraz prowadzeniem dokumentacji;
- 3) art. 47 ust. 1 pkt 1, 3-5, 7 i 8 oraz ust. 3, dotyczącym określenia podstaw programowych wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego, ramowych planów nauczania oraz szeregu pozostałych kwestii objętych upoważnieniami (obecnie art. 22 ustawy o systemie oświaty);
  - 4) art. 123 ust. 1, dotyczącym określenia rodzajów i szczegółowych zasad działania publicznych placówek, o których mowa w art. 2 pkt 3, 7 i 8 projektu (art. 123 ust. 1 pkt 1), szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym poradni specjalistycznych (art. 123 ust. 1 pkt 2) oraz szczegółowych zasad działania publicznych bibliotek pedagogicznych (art. 123 ust. 1 pkt 3);
  - 5) art. 125, dotyczącym ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny obowiązujących w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach;
  - 6) art. 161 ust. 3, dotyczącym warunków kierowania za granicę nauczycieli w celu doskonalenia zawodowego;
  - 7) art. 162 ust. 16 pkt 1, 3 i 4 i 16, dotyczącym przyjmowania do publicznych szkół i innych jednostek organizacyjnych oraz kształcenia w nich osób niebędących obywatelami polskimi oraz osób będących obywatelami polskimi, które pobierały naukę w szkołach funkcjonujących w systemach oświaty innych państw;
  - 8) art. 184 ust. 1, dotyczącym akredytacji placówek doskonalenia nauczycieli;
  - 9) art. 185 ust. 1, dotyczącym warunków i trybu tworzenia, przekształcania i likwidowania placówek doskonalenia nauczycieli oraz ich organizacji i sposobu działania, w tym zakresu działalności obowiązkowej, oraz zadań doradcy metodycznego i warunków i trybu powierzania nauczycielom zadań doradcy.

Poza wskazanymi powyżej zastrzeżeniami dotyczącymi przewidzianych w projekcie przepisów upoważniających, należy też wskazać na cechującą wiele z tych upoważnień nieprawidłowość związaną ze stosowaniem sformułowania „w szczególności” przy określaniu zakresu przedmiotowego przepisu upoważniającego albo zakresu wytycznych dotyczących treści aktu wykonawczego. Konstruowanie upoważnienia w taki sposób jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy jest określony w sposób ogólny jego zakres przedmiotowy i następujące po wyrazach „w szczególności” wyliczenie służy przykładowemu wskazaniu elementów upoważnienia.

Powyższe było przedmiotem szeregu szczegółowych opinii Rządowego Centrum Legislacji przedkładanych w odniesieniu do obowiązujących regulacji ustawy o systemie oświaty oraz jej aktów wykonawczych (m.in. w pismach: z czerwca 2011 r. znak: RCL.DPS.542-570/11, z dnia 31 stycznia 2013 r. znak: RCL.DPS.542-1035/12, z listopada 2013 r. znak: RCL.DPS.542-1356/13, z dnia 28 lutego i 29 maja 2014 r. znak: RCL.DPS.542-146/14, z sierpnia 2014 r. znak: RCL.DPS.50-86/14, z października 2014 r. znak: RCL.DPS.542-1247/14, z dnia 3 i 10 września 2015 r. znak: RCL.DPS.555.89/2015, z dnia 2 listopada 2015 r. znak: RCL.DPS.555.97.2015, z dnia 17 maja 2016 r. znak: RCL.DPS.555.59/2016, z dnia 22 lipca 2016 r. znak: RCL.DPG.555.153.2016 oraz z dnia 12 sierpnia 2016 r. znak: RCL.DPG.555.211/2016).

2. Przepis art. 18 ust. 4 projektu, podobnie jak obowiązujący przepis art. 9 ust. 3 ustawy o systemie oświaty, przewiduje określenie typów szkół artystycznych publicznych i niepublicznych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w rozporządzeniu. W opinii Rządowego Centrum Legislacji, kwestia typów szkół artystycznych powinna stanowić przedmiot rozstrzygnięcia ustawy, tak jak ustawowo w art. 18 ust. 1 projektu określono typy szkół publicznych i niepublicznych w systemie powszechnym. Trudno jest bowiem znaleźć uzasadnienie do przekazania uregulowania tej materii w drodze aktu wykonawczego. Nadmienić można, że w samym projekcie ustawy w art. 173 ust. 4 i art. 176 ust. 2 jest mowa wprost o policealnej szkole artystycznej, która jest jednym z typów szkół artystycznych. Dodać też należy, że rozwiązania dotyczące typów szkół artystycznych są – jak można stwierdzić – stabilne i w zasadzie nie podlegają zmianom innym niż związane ze zmianami typów szkół w systemie powszechnym. Należy także podkreślić, że brak ustawowych rozstrzygnięć dotyczących typów szkół artystycznych ma też konsekwencje w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe, która nie zawiera rozstrzygnięć intertemporalnych związanych z przekształceniami w tej sferze szkolnictwa.
3. Niezależnie od zastrzeżeń ogólnych przedstawionych w pkt 1, odrębnie należy się odnieść do upoważnienia przewidzianego w art. 47 ust. 1 pkt 3 projektu, dotyczącego ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (obecny art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie oświaty), z uwagi na szczególne znaczenie przepisów wykonawczych regulujących wymienioną kwestię. W związku z przepisem art. 47 ust. 1 pkt 3, który bezpośrednio w ustawie określa w sposób wyczerpujący zakres ramowego planu nauczania, należy zwrócić uwagę na powiązane z nim przepisy art. 14 ust. 1 pkt 1

i 4 lit. b, ust. 3 pkt 2 i ust. 4 pkt 2 oraz art. 109 ust. 1 i 2 projektu. Omawiane uregulowania wymagają skorelowania i doprecyzowania. Należy zauważyć, że wskazanie w art. 14 ust. 1 pkt 1 i 4 lit. b, że szkołą publiczną jest szkoła, która zapewnia bezpłatne nauczanie w zakresie ramowych planów nauczania oraz realizuje ramowy plan nauczania jest z jednej strony w kontekście regulacji art. 47 ust. 1 pkt 3 nieprecyzyjne, a z drugiej w zakresie, do którego jest odnoszone bezpłatne nauczanie, nie uwzględnia przewidzianych w art. 109 ust. 1 pkt 2 dodatkowych zajęć edukacyjnych, w ramach których może odbywać się kształcenie w szkole, i które powinny być bezpłatne zgodnie z konstytucyjną zasadą bezpłatnej nauki w szkołach publicznych, a nie są objęte ramowym planem nauczania. Z kolei przewidziany w art. 14 ust. 3 pkt 2, jako jeden z warunków uzyskania przez szkołę niepubliczną uprawnień szkoły publicznej, wymóg realizowania zajęć edukacyjnych w cyklu nie krótszym oraz w wymiarze nie niższym niż łączny wymiar obowiązkowych zajęć edukacyjnych określony w ramowym planie nauczania szkoły publicznej danego typu, wydaje się nie znajdować wprost odzwierciedlenia w zakresie określonego w art. 47 ust. 1 pkt 3 ramowego planu nauczania. Natomiast przewidziany w art. 14 ust. 4 pkt 2 dla niepublicznej szkoły artystycznej warunek uzyskania uprawnień szkoły publicznej, określony odmiennie niż w art. 14 ust. 3 pkt 2, polegający na realizowaniu zajęć edukacyjnych zgodnie z ramowym planem nauczania publicznej szkoły artystycznej, został określony zbyt szeroko i rodzi wątpliwości, jakie właściwie wymogi – w świetle projektowanego art. 47 ust. 1 pkt 3 – ma spełnić niepubliczna szkoła artystyczna.

Natomiast w odniesieniu do samego przepisu upoważniającego art. 47 ust. 1 pkt 3 należy zauważyć, że treść w nim zawarta powinna w istocie stanowić merytoryczne rozwiązanie regulujące zakres ramowego planu nauczania, do którego należałoby przewidzieć przepisy wykonawcze. Ponadto, mając na uwadze treść art. 110 ust. 2 projektu, z którego wynika, że w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 3 mają się znaleźć rozwiązania dotyczące szkolnego planu nauczania, stwierdzić należy, że zakres proponowanego upoważnienia jest zbyt wąski. W tym kontekście należy też zauważyć, że wydane na podstawie obecnego upoważnienia art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie oświaty rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 7 lutego 2012 r. w sprawie ramowych planów nauczania w szkołach publicznych (Dz. U. poz. 204, z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 31 sierpnia 2016 r. w sprawie ramowych planów nauczania w publicznych szkołach i placówkach artystycznych (Dz. U. poz. 1408) mają daleko szerszy zakres niż związane z wymiarem godzin różnych zajęć. Zawierają one m.in.

uregulowania dotyczące ustalania przez dyrektora szkoły szkolnego planu nauczania i jego zakresu, podziału uczniów na grupy na określonych zajęciach, sposobu realizacji poszczególnych zajęć i liczby uczniów na tych zajęciach (rozporządzenie dotyczące szkół i placówek artystycznych), zasad ustalania w szkołach, których ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu maturalnego, przedmiotów realizowanych przez uczniów w zakresie rozszerzonym i zasad wyboru tych przedmiotów, czy też – jak w przypadku rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej – dotyczące przedłużania oraz skracania okresu nauki ucznia w szkole (przy czym ta ostatnia kwestia budzi zastrzeżenia co do zgodności z obecnym przepisem upoważniającym). Podkreślić należy, że jeżeli zamiarem projektodawcy byłoby przyjęcie w nowych przepisach w sprawie ramowych planów nauczania analogicznego zakresu regulacji, to zarówno zakres proponowanego upoważnienia, które byłoby nieadekwatne do zakresu regulacji, powinno ulec zmianie, jak i w samej ustawie powinny znaleźć się podstawowe rozwiązania merytoryczne dotyczące spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu. Powyższe również było już przedmiotem uwag Rządowego Centrum Legislacji (m.in. w pismach wskazanych w pkt 1 niniejszej części opinii).

4. W odniesieniu do proponowanego przepisu upoważniającego zawartego w art. 162 ust. 16 pkt 1 projektu, dotyczącego określenia warunków i trybu przyjmowania do publicznych przedszkoli, szkół i innych jednostek organizacyjnych osób niebędących obywatelami polskimi oraz osób będących obywatelami polskimi, które pobierały naukę w szkołach funkcjonujących w systemach oświaty innych państw – należy zauważyć, że przepisy zawarte w (wydanym na podstawie analogicznego upoważnienia z art. 94a ust. 6 ustawy o systemie oświaty) rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 września 2016 r. wskazują, że przyjmowanie odbywa się w istocie na analogicznych zasadach, jak dotyczące obywateli polskich, określonych w rozdziale 2a ustawy o systemie oświaty. Do rozważenia pozostawia się zatem uregulowanie w projektowanej ustawie w odniesieniu do przyjmowania takich osób, zasad dotyczących obywateli polskich, uregulowanych w rozdziale 6 projektu, przy ewentualnym określeniu szczególnych rozwiązań dotyczących tych osób.
5. Wątpliwości nasuwa rozwiązanie art. 135 ust. 2 projektu, zgodnie z którym warunkiem przyjęcia do klasy I publicznej szkoły branżowej II stopnia jest ukończenie przez kandydata szkoły branżowej I stopnia w roku szkolnym bezpośrednio poprzedzającym rok szkolny, na który ubiega się o przyjęcie do publicznej szkoły branżowej II stopnia. Rozwiązanie to ogranicza możliwość podniesienia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych przez absolwenta branżowej szkoły I stopnia w systemie szkolnym

w szkole publicznej. Nieprzyjęcie do branżowej szkoły II stopnia bezpośrednio po ukończeniu szkoły I stopnia oznacza bowiem, że dalsze kształcenie ogólne absolwent może odbywać albo w szkole dla dorosłych albo przez zdanie egzaminów eksternistycznych z zakresu takiej szkoły oraz na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Absolwent mógłby natomiast bez przeszkód podjąć kształcenie w niepublicznej branżowej szkole II stopnia. W uzasadnieniu projektu nie zostały wyjaśnione przesłanki wprowadzenia takiego ograniczenia możliwości kontynuowania kształcenia w szkole publicznej, dotyczącego szkoły nowego typu, które dodatkowo na tle rozwiązań dotyczących przyjmowania uczniów do szkół publicznych jest rozwiązaniem wyjątkowym.

6. Zastrzeżenia budzi również systematyka projektowanej ustawy. Przewidziane w projekcie rozdziały i zakres objętych nimi spraw odpowiada co do zasady rozwiązaniom ustawy o systemie oświaty. Należy jednak zauważyć, że pierwotny zakres spraw regulowanych ustawą o systemie oświaty i zawartych w poszczególnych rozdziałach oraz obecny są zasadniczo różne i dotychczasowe rozwiązania nie powinny być w sposób prosty przejmowane przez projektowaną ustawę. Tytułem przykładu można wskazać, że rozdział 5, który zgodnie z jego tytułem ma dotyczyć organizacji kształcenia, wychowania i opieki w szkołach i placówkach publicznych, zawiera uregulowania, które wprost są adresowane także do niepublicznych szkół i placówek, a nawet podmiotów niedziałających w ramach systemu oświaty. Dotyczy to na przykład art. 117 projektu, regulującego prowadzenie kształcenia ustawicznego przez publiczne i niepubliczne szkoły i placówki, a także instytucje rynku pracy (wymienione w art. 117 ust. 2 pkt 4) i art. 118 regulującego kwestię uzyskiwania akredytacji przez publiczne i niepubliczne szkoły i placówki prowadzące kształcenie ustawiczne w formach pozaszkolnych. Zakres i charakter unormowań dotyczących kształcenia ustawicznego przemawiałby za umieszczeniem ich w odrębnym rozdziale. Publicznych i niepublicznych szkół i placówek dotyczy także zamieszczone w rozdziale 5 upoważnienie zawarte w art. 125 projektu, przewidujące wydanie ogólnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w tych szkołach i placówkach. Również rozwiązania w zakresie prowadzenia wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, przewidziane w art. 127 ust. 5–9 i ust. 20 pkt 1 projektu dotyczą zarówno publicznych, jak i niepublicznych jednostek organizacyjnych. Dopuszczona jest również możliwość wydawania opinii o potrzebie organizowania takiego wspomaganie przez niepubliczne poradnie psychologiczno-pedagogiczne, zgodnie z art. 127 ust. 11, z zastosowaniem przepisów regulujących postępowanie w tym zakresie w publicznych poradniach,

wydanych na podstawie art. 127 ust. 19. Również przykładowo można wskazać, że nieadekwatnie do przedmiotu rozdziału 3, wynikającego z jego tytułu („Zarządzanie szkołami i placówkami publicznymi”), zawarto w nim rozwiązania dotyczące placówek doskonalenia nauczycieli, które – stosownie do treści art. 4 pkt 11 projektu – nie są objęte pojęciem placówki (np. art. 63 ust. 2–8, dotyczący powoływania dyrektora publicznej placówki doskonalenia nauczycieli prowadzonej przez ministra, czy art. 67 ust. 2 dotyczący wyłączenia stosowania w odniesieniu do takiej placówki przepisów art. 66, które – kierując się w przyjętym w projekcie zakresem pojęcia „placówka” – nie miałyby i tak w tym przypadku zastosowania). Zasadne byłoby też na przykład wydzielenie rozwiązań w zakresie nadzoru pedagogicznego, zawartych w rozdziale 2 (które określają m.in. właściwość organów sprawujących nadzór nad publicznymi i niepublicznymi szkołami i placówkami) oraz rozdziale 8 (np. art. 177) i całościowe uregulowanie tej problematyki w odrębnym rozdziale.

Ponadto niewłaściwe wydaje się zamieszczenie uregulowań dotyczących kolegiów pracowników służb społecznych (art. 30) w rozdziale 1 projektu, który ma zawierać przepisy ogólne. Z uwagi na daleko idące wyodrębnienie kolegiów pracowników służb społecznych i odmienne niż w przypadku szkół rozwiązania dotyczące wszystkich w zasadzie zasadniczych kwestii związanych z ich tworzeniem i funkcjonowaniem, zasadne jest wydzielenie rozwiązań dotyczących kolegiów i zamieszczenie ich w odrębnym rozdziale, z uwzględnieniem uzupełnienia projektu ustawy merytorycznymi unormowaniami i właściwego podziału materii pomiędzy ustawę i rozporządzenie.

II. Uwagi do projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe:

1. W projekcie ustawy przewidziano istotne rozwiązania dotyczące sytuacji nauczycieli w związku z planowanymi zmianami ustroju szkolnego, w szczególności nauczycieli gimnazjów. Projekt zakłada, że część nauczycieli gimnazjów, w przypadku przekształcenia gimnazjum w szkołę innego typu lub włączenia gimnazjum do szkoły innego typu, nie będzie posiadało kwalifikacji wymaganych do zatrudnienia w szkole powstałej w wyniku przekształcenia albo do której zostało włączone gimnazjum (art. 165 ust. 4 i 8). W zależności od rodzaju organu prowadzącego gimnazjum, nauczyciel taki zostanie przeniesiony w stan nieczynny z dniem przekształcenia albo włączenia gimnazjum do innej szkoły (w przypadku gimnazjum prowadzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego) albo zostanie z nim rozwiązany stosunek pracy z końcem roku szkolnego poprzedzającego rok szkolny, w którym następuje

przekształcenie albo włączenie gimnazjum do innej szkoły (w przypadku publicznego gimnazjum prowadzonego przez osobę prawną inną niż jednostka samorządu terytorialnego albo osobę fizyczną oraz gimnazjum niepublicznego), co w odniesieniu do 2017 r. oznacza odpowiednio przeniesienie w stan nieczynny z dniem 1 września 2017 r. albo rozwiązanie stosunku pracy z dniem 31 sierpnia 2017 r. W projekcie nie przewiduje się innych możliwości rozwiązań, w tym ewentualnie uzupełnienia przez nauczyciela kwalifikacji pozwalających na znalezienie zatrudnienia w nowej szkole. Kwestia ta powinna zostać omówiona w uzasadnieniu projektu (wyjaśnienia przedstawione na str. 16 uzasadnienia oraz w ocenie skutków regulacji na str. 23, 24, 26 i 27 dotyczą jedynie ogólnie zmian w stanie zatrudnienia nauczycieli).

2. W projekcie ustawy zwraca uwagę brak rozwiązań dotyczących przekształceń szkół artystycznych związanych ze zmianą ustroju szkolnego, które będą musiały nastąpić z dniem 1 września 2017 r. w konsekwencji projektowanych zmian w ustroju szkolnym w systemie powszechnym. Jak podniesiono powyżej w odniesieniu do rozwiązania art. 18 ust. 4 projektu ustawy – Prawo oświatowe, przewidującego określenie typów szkół artystycznych publicznych i niepublicznych przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w rozporządzeniu (analogicznie jak obecny art. 9 ust. 3 ustawy o systemie oświaty), uregulowania w tym zakresie powinny wynikać z ustawy. Określenie w ustawie typów szkół artystycznych pozwoliłoby przewidzieć w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe także rozwiązania przejściowe i dostosowujące w sferze szkolnictwa artystycznego.
3. W świetle treści art. 1 projektu, określającego zasadniczo termin wejścia w życie ustawy – Prawo oświatowe na dzień 1 września 2017 r., należy zauważyć, że przepis art. 155 projektu zakłada odpowiednie stosowanie do postępowania rekrutacyjnego do oddziału dwujęzycznego w klasie VII ośmioletniej szkoły podstawowej na rok szkolny 2017/2018 przepisów rozdziału 6 ustawy – Prawo oświatowe oraz przepisów wydanych na podstawie art. 158 tej ustawy – co oznacza, że przepisy te powinny już obowiązywać w czasie przeprowadzania rekrutacji. Wobec powyższego konieczne wydaje się ponowne przanalizowanie zaproponowanego terminu wejścia w życie ustawy – Prawo oświatowe w zakresie ustanowienia odmiennej *vacatio legis* niektórych z jej regulacji.
4. Zastrzeżenia budzi uregulowanie art. 327 projektu, zgodnie z którym wszelkie czynności podjęte na podstawie ustawy zmienianej w art. 4 (tj. ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, Dz. U. z 2016 r. poz. 1379) i art. 15 (tj. ustawy o systemie oświaty) pozostają w mocy. Rozumiejąc, że mimo licznych przepisów przejściowych zaproponowanych w projekcie, mogą zaistnieć sytuacje, które nie zostały

w nich uwzględnione, to jednak przepis art. 327 ma zbyt ogólny charakter i należy w nim wskazać chociażby zakresy spraw, w których podjęte czynności mają pozostać w mocy.

5. Doprecyzowania wymaga również art. 328 projektu przewidujący ogólnie stosowanie przepisów dotyczących szkół ponadpodstawowych, a więc szkół nowego ustroju szkolnego, do dotychczasowych szkół ponadgimnazjalnych do czasu wygaśnięcia kształcenia w tych szkołach, zważywszy, że w art. 329 w odniesieniu do przepisów szeregu ustaw, których nowelizację przewidziano w projekcie, przewidziano ich stosowanie również do dotychczasowych szkół ponadgimnazjalnych do czasu wygaśnięcia kształcenia w tych szkołach.
6. Zastrzeżenia nasuwają uregulowania przewidziane w art. 332 projektu, zakładające co do zasady utrzymanie w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie nowych przepisów upoważniających (głównie w ustawie – Prawo oświatowe) albo zmienionych przepisów upoważniających oraz w każdym przypadku możliwość zmiany utrzymanych w mocy przepisów na podstawie nowych albo zmienionych upoważnień. Przede wszystkim podnieść należy wątpliwości co do możliwości zachowania w mocy praktycznie wszystkich przepisów wykonawczych wydanych przed wprowadzeniem zmian w ustroju szkolnym, które dotyczą typów szkół dotychczasowego ustroju szkolnego i nie mogły odnosić się do nowych typów szkół. Niezależnie od tego wskazać należy, że stosownie do przepisu § 33 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, zachowanie czasowo w mocy aktu wykonawczego wydanego na podstawie uchylanego albo zmienianego przepisu upoważniającego jest rozwiązaniem, które powinno być stosowane wyjątkowo, a już zupełnie wyjątkowo – w świetle § 34 Zasad techniki prawodawczej – można przewidzieć możliwość nowelizowania utrzymanych czasowo w mocy przepisów wykonawczych.

Należy podkreślić, że zgłoszone powyżej uwagi, zarówno do projektu ustawy – Prawo oświatowe, jak projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo oświatowe (w tym odnoszące się do przepisów upoważniających) – z uwagi na obszerny zakres obu projektów, zróżnicowanie problematyki nimi objętej, w tym liczbę i zakres zmian wprowadzanych w wielu ustawach oraz przepisów przejściowych i dostosowujących – mają jedynie charakter zasadniczy i nie wyczerpują wszystkich zastrzeżeń, jakie budzą te projekty. W związku z tym Rządowe Centrum Legislacji zastrzega sobie możliwość zgłaszania dalszych uwag do wymienionych projektów, zwłaszcza w zakresie projektowanych rozwiązań przejściowych

i dostosowujących, z uwzględnieniem proponowanych zmian w innych ustawach objętych projektowaną regulacją.

Robert Brochocki
Wiceprezes
Rządowego Centrum Legislacji

/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/

Sprawę prowadzi: Elżbieta Kulesza